

206.

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Csütörtök

66. szám.

Pest, július 5-kén 1849.

E lap megjelenik minden nap este, vasárnapot kivéve.

Előfizetés júlistól december végeig Budapesten házhordással 5 fr., vidékre postán borítékban 6 fr. p. p.

Hónapos előfizetés csak helyben, s a hónap első napjától kezdve fogadtatik el.

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban (Országút Knewalderház) és minden postahivatalnál.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp.

Egyes szám ára 3 kr. pp.

Pest, július 5.

Azért, hogy nem kell megijedni, nem kell egyszersmind elbiznunk magunkat.

Mert roppant, mert iszonyu nagyok a teendők. S nem is vinné végbe azt más nemzet, mint épen a magyar, melly az első félévben semmiből teremtett hadsergével képes volt a százados Austriát megverni, a második félévben pedig szaporított erejével egy másik császárt is ki akar verni az országból.

Komárom előtt Austria teljes erővel áll, olyllyannal, mint a minőt egy tömegben legnagyobb harczaiban sem tudott kifejteni.

Maga a császár ott van közöttük, és gyönyörködék a győri ütközetben s nem tudjuk, mit mond a komáromira.

Más felől Muszkaország áll. Kassa felől két hadsereg tört be, melly aligha nem lesz nagyobb, mint a millyennek gondoljuk, s mint a millyennek az emberek azt lenni mondogatják.

A fővezér Paskevics, erivanszki gróf, warschafszki herceg, ki Oroszország legelső rangu generalja, miből következik, hogy a Romanowok a magyar forradalom ellen olly határozottan lépnek föl, mint a mennyit ezen büszke híri hatalom reputatioja megkíván.

A muszka tábor két colonból áll, az egyik tul a Tiszára kezd terjeszkedni, s valószínűleg Erdélybe akar nyomulni, segítséget viendő Lüdersnek, kivel Bem igen elboldogul különben.

A debreczeni postát ma visszaküldötték. Miből következtetik némellyek, hogy ott már ben van a muszka. Mi a dolgot ugy szeretnők magyaráztatni, hogy inkább Tiszafüred van csak elfoglalva, mert a posta eddig arra járt, annál inkább mert halljuk, ma a debreczeni posta ismét elküldetett, csak hogy nem T.-Füred, hanem Orosháza felé.

Pest, július 5.

Egy van a világon, mit voltaképen leírni senki sem tudna. Azon comicus hatást, melly meglepte a főváros lakóit, midőn itt Pesten egy pár malecontentus egyénnek sikerült kivívni azt, hogy Görgei azon helyről, hol a hazának hasznos és dicsőséget tén csak egyedül ő tud szerezni, egyszerűen visszahivassék.

A kormány ezen utolsó tettevel megadta magának a kegyelem döfését, mert nevetség tárgya lett barát és ellenség előtt.

A magyarok istene jó kedvében teremté Görgeit s megajándékozta vele szabadság ügyünket.

Görgei a hadseregben a legnépszerűbb vezér. Érte él hal a tiszt és közember, s ha ő jelen van bizton hiszi a győzelmet.

Görgei azon férfi, ki januárban művészi hadjáratával az ellenséget a Tisza felől elhúzta, Görgei, ki Tiszafüredtől kezdve, Hatvanon, Bicskén Isaszegen, Vácson, Sarlón, Komáromon keresztül egész Budaváráig győzelemről győzelemre vezetett.

Görgei, ki a szőnyi sáncokban a hazát ujjalag megmenté, ki itt is, mint mindenütt közvitéz volt és fővezér, s körötte a golyók minden lépten fűtyöltek — ezen embert, itt a mi kormányunk a butaságig súlyedt lelkiismeretlenséggel egy toll vonással vezéri kardjától megakarja fosztani.

Boszankodjék e ezen az ember, vagy nevesen? —

Egy pár, az idők áradása által elfulladott minister, egy pár vén invalidus generalis, kik ifju tábornoknak dicsőségére irigykednek, s még egy sereg olyan egyén, kinek a közdolgokba semmi szólója nincsen, ezeknek jött kedvök a magyar szabadság legerciticusabb pillanatában a legottronbáb miskuláneciákat feltálatni.

Minő hatással minő sikerrel, látjuk azokból mik a harcmezőn történnek.

A vidéki olvasó ki a dolgokat messziről látja, háromszor vágja a földhöz azon hirlapot, melyből ezen monstrum ujságot először hallja.

És ha megpukkan is el nem igazodhatik rajta, kérdvén ön magától. Miért e megfoghatlanság? Mi kifogás lehet Görgei ellen? Mi vész érheti a hazát ha ezen férfi tovább is a vezéri zászlót viendi, miután ő kevesebb idő alatt mint egy év Europa előtt ismert tisztelt és becsült név lön, s minden igazság szerető ember őt Európának mostan élő hadvezérei közül az első közé számítja.

És kezdenek a vidéken gondolkodni, és hihetőleg bántodni is, moudván egyik hazai poetánkkal átok verte meg a magyart, mert soha össze nem tart, (Notandum e sorok irójának eredeti bü-

nei közé tazozik, hogy soha sem tudott szavakat accurate citalni.)

Azt gondolják, hogy : ime a világon soha semmi nem változik, az egyének sorban mint következnek egymásután, csak örökké egymást ismétlik.

Egymást ismétlik hasonlólag az események is. Az emberek mindig ugyanazon egy tárgy miatt harezoltak egymással, mindig ugyanazon dolgokat szerették, ugyanazokat gyűlölték.

És aztán ezen épületes előbeszéd után meglehet, hogy hasonlatosságokat s pár huzamokat vonnak az ó és uj historiai jelenetek és személyek között.

Sajnálni fogják Görgeit, hogy ellene, ki mindig a legjobbat akarja, s ki a legjobbat csak egyedül maga tudja kivívni, itt ben a hazában belső ellenségekkel is kénytelen harezolni.

Lesznek tán olyanok is, kiknek Hunyadi János fog eszökbe jutni. kinek olly népszerűsége vala, mint a millyennek érdemei valának, s ki még is annyiszor megháborított a fondorkodók cselei által.

Ezen embereknek barátságosan megsugjuk, hogy ne fáraszák magukat olly documentalís elmékedésekkel.

Gondolja e tán valaki, hogy Görgei ellen, egy Cillei Ulrich-féle párt agyarkodik, valami dicsvágyó vitéz töredék, melly a fővezérnek azért iriglyi a dicsőséget, mert érzeni véli magában, hogy azt ő maga is képes volna arathatni.

Gondolja valaki magában, hogy illyen forma párt az, melly Görgei üldöztetését feladatul tűzte ki magának.

Vegyük ki zsebkendőnket s takarjuk el arczunkat, zárjuk el egy kicsit ajkainkat is, mert különben ha olly nagyot nevetünk, millyent ezen historia megérdemel, bizony, bizony átlépjük az illedék szabályait.

Kik rugdolóznak Görgei ellen?

A szó teljes értelmében egy rakás megbukott tudós, kit a forradalom tett tönkre.

A legcomicusabb szerep ama uracskodó első ministernek, Szemere Bertalan urnak jutott.

Ha valaki Cillei Ulrik szerepét valaha parodiára tenné, jobb egyéniséget nem találhatna, mint épen Szemerét, ki „miutánjai“ iránt való szerelemféltésből tökéletes magyar spieszburger módjára, Görgei ellenében minden papírt, tollat, kalamarist és veres plajbászt megmozgat és megfog mozgatni.

Adja isten egészségére.

És miért, mert Szemere és a parokás revolu-

tióban, tisztelt collegai féltik Görgeitől a hatalmat.

Ugyan kérjük, szeretettel minő hatalmat méltóztatnak érteni akkor, midőn azt felténi mondják.

Jóságos ténsurak, a mi hatalom most önök kezében van, azt nem irigylő önöktől sem keresztény, sem pogány.

Elszalasztották azt önök. Elrepült az kezeiből, mint a fürgé, mellynek kaliezkáját nyitva hagytuk.

Nem is szól már senki többé a kormányról. Nem hall arról az ember többé semmit, legfeljebb egy tengernyi viczet, mellyek ebéd alatt e chole-rás saisonban a leghasznosabb szolgálatot teszik.

Oda volt ezen hatalom akkor, midőn a főváros önöket szétfutni látta, midőn meglepéssel tapasztalta, hogy széles Magyarországon a sors e vészes körülményekben a kormány rudját azoknak adta kezébe, kik azon helyre illy időkben legkevésbé valának alkalmasok.

Derék fiuk voltak még kiabálni kellett. Jó forgolódtak akkor is, midőn mondogatták, hogy ha a muszka jó, majd így majd amugy lesz.

És elvégre mi lett a szónak vége. Borzasztó kőficz.

És a kőficz-szakácsok arra vetemednek, hogy legdicsőbb tábornokunkat letegyék.

Miért. Mert Szemere, Horváth s többi ugynevezett ministerek: Görgeinek azt parancsolták, hogy positioját hagyja ott s jőjön Pestre, Pestről Szegedre, Szegedről az aldunára, hogy aztán a forradalmi kormány minden perputtyaival együtt a hadsereggel az országból kisuttyanhasson.

Igy van a dolog.

Nem ugyanazon szavakkal, de lényegileg a dolog oda ment ki.

Ezt a fővárosi nép sejtette, s ha pénzerisis jött elő, azon senki sem csudálkozik.

A harcmező történeteiből tudjuk, mi volt Görgeinek felelete e nyomoru parancsra.

Ott a felelet: Hogy Görgei megtartotta positioját. Megverte az ellenséget a legdicsőségesebb esatában.

Ugy, hogy Ferencz József maga is futott, mint a nyul.

Minő irtózatot lenne, ha Görgei a hadügyminister, holmi miutánistáknak és cultusféle publicumoknak tanácsát (!) követi.

Komáromott marad ismét, elnyel vagy 15,000 emberünket, a többi sereg üldözöbe vétetik s jó vissza Budára, s a lánchíd kapu ive alá tán együtt érkezik az ellenséggel.

Ezen tenta fogyasztók aztán Görgeit le merék tenni.

Nevetség és boszuság.

És tudják e tisztelt minister urak, hogy mit szokott a nép azok után mondani, kik úgy viselik magukat, mint önök.

Ime megmondjuk, mi jó hirt hagyott volna maga után az országban a radical párt, azok miatt, kik mint Szemere, álarozot véve fel a batározott jellemű sorokba betolakodtak, sőt oda állottak a sorok elébe.

Ha látta volna a nép, hogy a kormány nyomorultan fut lefelé, a sergeket pedig ugy kormányozzák, hogy a főczél ne az ellenség elleni működés, hanem a tömegben futó revolutionariusok biztosítása legyen, bizonyosan azt mondta volna:

Ime néhány ember, ki a szent ügy pálistja alá bujt, hogy zsebeit megtömhesse, mint fut védi magát, s minket itt hagy egy tömeg pénzjeggyel, leégetett falvakkal kipusztított, mezőkkel, leöldöklött társainkkal, s megcsontított gyermekeinkkel.

Ime mint fut... Gyalázat és átok reájok.

Ezt mondja a nép.

De azért nem mondja, hogy az ügy, mellyért küzdött nem volt igazságos. Ezt nem mondja, mert van saját meggyőződése is.

Hanem azt mondja, az önérdék emberei a hatalmat s befolyást fájlaló vármegye urak, feltokodtak a hatalomra, de éhletlenségüknel fogva a sarat meg nem állták.

Görgei megmentette a hazát. És a mi menteni való lesz, azt csak ő teheti egyedül.

És mert nem követé a legundokabb poltron-sággal egyenlő rendeletet, őt egy ismeretlen lényekből álló camarilla merészli letenni dicső hivataláról.

Van-e ezen eljárásnak neve?

Ninesen. S csak a megvetés, melly özőnként hullott e rendelkezésre, az ad utmutató jelt, ezen tény méltó qualificalhatására.

Lehetnek s nem tartozik a valószínűtlenséghez, hogy sergeinknek a mostani positioját el kell hagyni, de ezt a jeles és észélyesfővezér ítélje meg.

Nem pedig egy tenta evő bureaui vendégség, melly pulyaságában csak ön hasacsckája biztonságán gondolkozik.

Igy lón semmivé a hires installatióval beköszöntött forradalmi kormány.

És csak, mert a magyar nép loyális, igen elnéző, azért ülnek még ott helyeiken, s megtartják a szép titulust.

Jöszte, óh jöszte elő te közlekedési ministerium.

Jöszte elő, fészke a legjobb fajtájú pecsovicoknak.

Dicső egy hely. Innen származott a hires Zichi Ferencz, ki most f. m. országai t. h. császári királyi osztrák, és császári muszka commissarius, kinek alatta vannak több nem teljes hatalmu, de azért es. k. osztrák, és császári muszka commissariusok.

Innen származik a nagy Havas, ki Pest jobban ismer, mint a Marciusus.

Ezek hazaárulók.

Elszámoljuk-e ezen ministeriumból a mák-virágokat.

Kár volna. Elpusztultak, mint az első fagy után nem tudom én mellyik őszi virág.

Majd ha isten jobb időket ad majd előfordulnak.

De mért hozzuk fel tehát ezen ministeriumot, melly most olly pusztán és elhagyottan áll, mint a debreczeni nagytemplom, midőn a párkányok-ról a varjak tova kalandoznak.

Oh collegiuma a szakértőknek, mennyire jó fris inakkal áldott meg titeket a Jehova.

Elmentek-e ministerium tagjai.

Elmentek! és kérdésül itt hagyták nekünk, ha valljon ezen emberek e pillanatban ujra felvették azon halálmadár szerepet, mellyet januarban viseltek, a midőn minden embert csak ők rémitettek el?

Szép dolgokat mivelhetnek, szép dolgokat beszélhetnek ezen futó karavánok a vidéken, mert tudni való, hogy a félénk emberek saját nyomorúságokat a vész nagyításának köpenye alá szokták rejteni.

Nem jó volna utánok látni, mert a rémülésnél nagyobb esatavesztés ninesen.

Szeretnők tudni, mit csinál itt magában összehozott karokkal maga a közlekedésügyi minister Csányi László, kinek ezen egyen kívül, hogy minister, nem hogy több hibái ninesenek. sőt ellenkezőleg annyi az érdeme, a hány hajszála van a homlokán.

Mit csinál ő magában?

Mert tudni kell ám azt, hogy midőn a most haldokló kormány in floribus vala, s megtámadtatott, hogy nyakra főre szedi maga mellé a pecsovicokat, a felelet mindig az volt. Szakértő ember kell a közlekedésügyhez.

Nem tagadja senki.

Hanem szerényen kérdi: hogy ezen emberek, kik így beszéltek a szakértőségi qualificatiot megkivánták e, hogy az magára a ministerre is kiterjesztessék.

Ha egy irnokról volt szó — a Pesten maradt egyen leütötte a debreczenit, mert rá mondták, hogy szakértő. Ez Peremptorius itélet volt.

De hát maga a minister.

Szakértő e Csányi László.

Ezt Angliában valahogy kiszalasztani annyi volna, mint a Bedlamba kísértetni.

De mire fecsegem én ezeket oh szerkesztő!

Azért, mert egy jó hasonlítás hallottam. És szokásaim közé tartozik, hogy ha hallok valamit azonnal elmékedésekbe pottyanak.

Azt mondták:

1. Miután tavaly, s az előtt is a magyar kereskedés igen siralmas állapotban volt, Klauzál pedig siralmasabb ember az Adriától a Kárpátokig ninesen, azért lón Klauzal kereskedelmi minister.

2. Miután Csányinál senki hosszabb utakat

nem tevé. Ő ki a hadsereggel bejárta tornyát és baranyát, s így igen sokat kellett közlekednie, azért lón ő közlekedésügyi minister.

Tatár Ambrus.*

Miután (!) a kormány a győri ütközetről csak annyit mondott, hogy: Győrnél csatát veszítettünk, képtelenek vagyunk ez iránt olvasóink ujságvágyát az ellenség tudósításával elégiteni ki.

Annyi igaz, hogy még ezen tudósítás szerint is, melly minden esetre ellenünkben nagyított, a mi veszteségünket nagynak mondani épen nem lehet.

Bécs jun. 30. (Hadi tudósítás.)

Junius 28-kán az első, harmadik és tartalék hadtest állomásaikból előre nyomultak Győr megtámadására, Paniutine altábornagynak orosz seregosztálya, mint szinte b. Bechtoldnak lovas osztálya Leydennél és Sövényházánál tartalékkal állították fel.

Mig Schlick tábornok az első hadtesttel az országuton, a főuton keresztül Abda felé nyomult, a Rábezáni átmenetet kivivandó, az alatt b. Wohlgemuth a tartalékhadtesttel, a Benedek-dandár mint elősereg, az országuton Encsén és Lesváron keresztül, Lesvártól fogva a Rábeza bal partján az ellenséget szakadatlan harcban nyomván vissza, előre nyomult Győr felé.

Ez által az Abda-hidon álló ellenség fenyegetve lón, miért is a hidat fölgujtotta, s kénytelennek látta magát, ágyuit a sánczokból visszahúzni, úgy, hogy a Rábeza hidat lehetett csinálni, a túlfélt sánczokat pedig elfoglalni.

Ekkor mindkét hadtest egyesülten a Győr előtti sánczok megtámadására indult, hova az ellenség fészkelte magát, és hol az akaesul ellenállt. Ezen támadás, melly ő császári királyi apostoli felségének legmagasabb szeméi előtt a legfényesebb bravourral és a legesudálandóbb rendben és nyugodtságban ment végbe, teljesen sikerült; mire legjobb hatással volt az, hogy az ellenség, melly a bal szárnyon előre nyomuló harmadik hadtest és a Schneider-dandár által fenyegettetett: Győrt elhagyni kénytelenítettvén. Ácsra vonult vissza, melly irányban őt a császári seregek követék, s melly alkalommal két ágyujok a mi sergünk hatalmába került.

A harmadik hadtest már 27-kén Árpáson volt, a Gerstner-dandár pedig Marczaltónél átment a Rábán; a kiküldött Schneider-dandár a Bodonyhelynéli átmenetet tegnap reggel valósítá. Az

utóbbi Csolnoknál ellenségre bukkant, a védőséggel erősen megrakott helységet ostrommal bevette, az ellenség lovasságát és ágyuütegeit megszalasztotta, melly alkalommal a dandárnál beosztott császár-uhlán-osztályok rendkívüli vitézséggel tüntették ki magukat.

A pártütöktől elvétellett egy haubicz és egy lőporkocsi, ló fogatával együtt.

Ezen hadtestnek főrésze b. Moltke tábornok alatt a Tétől Tenyó felé vivó uton Szemerénél tüzes harcra vívott, melly négy óra mulva az ellenségnek futásszerű visszavonulásával végződött.

Az összes hadsereg vitéz és vigyázatos vezérei alatt vitézségét és kitartását fényesen bebizonyította.

Veszteségünk aránylag csekély; csupán a Gerstner-dandárnál jelentékeny, melly Ihászinál tulnyomó ellenséges erővel vívott meg, halottakban és sebesültekben összesen 200 embert, azok közt több tisztet vesztvén el.

Ekkor a mi sergünk a pártütöktől három ágyút és néhány lőportaligát vettek el.

Bővebb értesítések, ugy veszteségünkről, mint a magukat kitüntetett tisztek s legénység neveiről a részletes hadi tudósítások beérkezése után pótlólagosan fognak közölni.

Tábornok és kormányzó helyettes b. Böhm.

Az osztrákok a császári biztosoknak hatalmas utasítást adtak, mellyből e következő néhány pontot kiemeljük.

1. A cs. kir. biztosok, kik a Magyarországra beütközött cs. kir. hadseregek mellett vannak, oda utasítatnak, miszerint az illető vezérek egyetértésével mindent elkövessenek, hogy a hadsereg mozdulatai, élelmezése, bekvártélyoztatása sat. akadály nélkül történhessenek. Ők arra viseljenek gondot, mikép mind az, a mi előmozdítására a cs. kir. hadseregeknek megkivántatik, leghamarábban előhozassék.

2. Ha az ország valamelyik vidéke a cs. kir. hadseregektől elfoglaltatott, viseljenek gondot, hogy ő felségének a hadi fővezérséghez bocsátott minden proclamatíói és a többi akár minemű hirdettessenek és terjesztessenek el, melly ügynél kiváltképen a papság és törvényhatóságok működését igénybe venniük kell. Egyszersmind szükség intézkedniök, hogy a rebellis kormány részéről kibocsátott minden proclamatíók s rendeletek confiscáltassanak; mindenik, a ki illynemű hirdetések elterjedését előmozdítja, avagy ő felségének proclamatíóit hatástalanokká tenni iparkodik rögtönítélőszék elébe állitassék.

3. Az általános lefegyverezést minden módon mozdítsák elő. A fegyver-eltitkolás esetében a statariumbeli eljárás mód úgy egyesek, mint egész községek ellenében alkalmaztathatik.

4. Kötelességök tovább a veszedelmes és leginkább compromittált egyéneket kitalálni és az azokkál bánásmódot, a később hirdetendő categoriák szerint elrendelni. Addig is, míg az erre megkivántató bizottmányok megállapittatnak, gondoskodjanak arra, miként mind azon egyéneken kívül, kik bűnök minősége szerint, a rögtönítélőszék elébe állitandók, még azok is biztos őrizet alá vétessenek, kik a forradalmi párt eszközeit magukat használtatni hagyták és szabadlétök esetében a nép igazgatását még tovább folytatni foghatnák.

Papirosai zár alá vétessenek, a bizottmány kézbesitetése végett.

Rendelet.

Tapasztaltatván, hogy az első szükségű cikkek kis mennyiségbeni vásárlásánál a testvér főváros kebelében az apróbb váltó pénznek hiánya érezhető: ezennel Pest város hatóságának meghagyatik, hogy egy, két, három és hat krajczáros váltó pénzjegyeket (Scheide-Münze) a városi hatóság neve alatt 500,000 pft. értékig bocsásson ki olyformán, hogy ezen kibocsátandó váltó pénzjegyek nem a város költségeinek fedezésére, hanem csupán az álladalom által kibocsátott pénzjegyek fölváltására fordittassanak.

Jelen rendeletnek ezélya levén a kisebb forgalom könnyítése, ennek fogatosítására s a kibocsátandó váltó pénzjegyek hitelének biztosítására következők rendeltetnek.

1-ör. A város által 500,000 pft. értékig kiadható váltó pénzjegyek csak akként bocsáttathatnak ki, hogy helyükbe a felváltásul előmutatott 1, 2, 5, 10 és 100 ftos magyar statuspénzjegyek teljes értékben (valuta) a városi hatóság pénztárában letároltassanak.

2-or. E szerint az álladalom Pest város hatóságával semmi számtételi kötelezettségekbe nem ereszkedendik, azt kivéve, hogy a mennyi magyar pénzjegyeket beváltás alkalmával (500,000 pft. erejéig) a város a pénzügyministeriumnak átadand, ugyanannyi névszerinti értékű 1, 2, 3 és 6 pkros. váltópénz (Scheide-Münze) jegyeknek teljes értékük szerinti beváltása az álladalom minden vagyonával biztosítja.

3-or. Az álladalom részéről beváltása ezen krajczáros váltó jegyek három hónap alatt okvetlenül eszközöltetik.

4-er. A város hatósága ezen váltó pénzjegyek kibocsájtására rendes könyvvezetést vinni tartozik, mellyben világosan ki kell tétetni, hogy kinek hány ft. értékű váltó pénzjegy s milly statuspénzjegyért adatott ki. Egy embernek rendszerint csak 1 pft. váltathatik fel illy apróbb pénzjegyekkel, ha nagyobb pénzjegyek fordulnának elő a beváltásnál, annak ezen külön kezelendő pénztárból csak kisebb statuspénzjegyekkel szabad akkint eszközöltetni, hogy a kibocsátandó váltó pénzjegyek e felváltásnál csupán 1 pft. értékig kiegyenlítésül használtassanak.

* Bizony nem sokat ér ezen cikk édes Tatár Ambrus, de mit tegyen a szerkesztő, ha dolgozó társai mind a harcra mennek? Szerk.

5-ször. Ezen váltó pénzjegyeket Budapest város s Ó-Buda kebelében mindenki teljes értékben valóságos ezüst pénz gyanánt elfogadni köteleztetik, értéküket, beváltásukat az álladalom minden javaival biztosítván.

6-szor. A ki ezen rendelet ellen cselekednék, s akár a fentebbi korlátok közt kibocsátandó váltó pénzjegyeket a mindennapi közforgalomban, különösen pedig pékeknél, husvágóknál, fogadóknál s italméréseknél, dohány- s szivarvásárlásnál, és első szükségpiaczi vásárlásoknál elfogadni vonakodnék, vagy hitelüket csökkenteni merészelné: azonnal elfogattassék, s mint a fővárosbani köz béke s nyugalom vétkes háborítása minden személyes válogatás nélkül a fővárosi rögtön ítélő bíróság elébe állítandó, s halállal büntetendő.

Ezen rendelet végrehajtásával a Pest városi hatóság megbízatván, annak eszközlésbe vételeért ugyanazon hatóság egész tanácsa és tisztviselői hasonló büntetés terhe alatt egyenként és személyesen felelőssé tétetnek, a szükséges felügyelettel pedig az álladalmi rendőrség központi osztálya megbízatik.

Kelt Budapesten július 4-kén 1849.

Kossuth Lajos,
kormányzó.

A ministeri tanács elnöke
Szemere Bertalan.

HIRDETÉSEK.

1-3

Ivanszky Kálmán, ministeriumi hivatalnok, barátilag felszólittatik, miszerint három nap alatt alóírtánál, megjelenni el ne mulasszon.

Pest június 21-kén 1849.

V. K.

Megyeházuteza 596. sz. a.

Ráth Fülöp, pénzügyministerségi segéd szám-tiszt, vezeték nevét „Romvári“-val cserélte fel.

2-1

Majorsági birtok haszonbérbe adatik.

Pesten alul 5 vagy 6 órányira a Duna mellett egy 300 holdnyi majorsági birtok, csupán gazdasági épületekkel ellátva, e folyó évi szent Mihál naptól, hat egymás után következő, az az 1855-dik évi szent Mihál napjáig haszonbérbe kiadandó. Tudósítást vehet a haszonbérbeni kívánó, Blaskovics Sándor ügyésznel, Pesten Szer-vita téren, 444. sz. alatt első emeletben.

Egy jó erős uti hintó szabadkézből eladandó — megtekinthető Kerepesi uton „Mátyás Király“ — fogadóban.

Megjelent

és minden magyarországi könyvkereskedésben kapható
a' következő

eddigelő legjobbnak elismert terjedelmesb hadi munka:

TÁBORI UTASÍTÁS

(Feld-Instruction)

Gyalogság, lovasság' és tüzérség' számára,

az eredeti német 2-ik kiadás után magyaritva. 8 könyomatú tervvel.

Ára borítékba fűzve 3 ft. p. p.

A' HONVÉD ÉS KÖTELESSÉGEI.

Katonai oktatások

elbeszélés formában, Pz. után magyarosítva. Debreczen, 1849. 8-rét VIII. és 291 lap.

Ára színes borítékba fűzve 1 ft. p. p.

Legujabb:

HUSZÁROK KÉZIKÖNYVECSKÉJE,

oktatási szabályul altisztek 's közvitézek számára.

Ára borítékba fűzve 30 kr. p. p.

1-4

Szép czukor

mázaszámra magyar bankjegyekért jutányos áron kapható.

Forster Lajos V-nál,
Béla-utca 249. sz.
tródjája az 1-ső emeletben.

38.

Hirdetmény.

A budai takarékpénztár félévi számolatját immár befejezván, a betételek után járó folyó első félévi kamatok, mától felvehetők; mi is az illetőknek ezennel tudomására adatik.

Kelt Budán, 1849. július 3-án.

Az igazgató választmány
határozatából.

FORRADALOM.

Néhány nap mulva elkészül, ára 40 ez. kr., de egy egy ív is kapható 6 kr. jával. Megrendelhetni minden könyvárus által.

Irta

Táncsics Mihál.

Nemzeti

színház.

Pest, csütörtökön, július 5-kén, 1849.

MIVELTSÉG

ÉS

TERMÉSZET,

vagy:

A képmutatók.

Végjáték 4 felv. Albini munkája, ford. Balog Istv.

Személyek:

Liliumvölgyi Artemisia, grófné	Miskolci J.
Aurora, leánya	Szathmáriné.
Góf Tüzes, huszárkapitány	László.
Boró Hegyi	Szigligeti.
Pontos Merkurius, gondviselő	Szilágyi Sánd.
Apásia, leánya	Komlossi Ida.
Agrippa, komornyik	Hubenai J.
Achilles, inas	Győri.
Hector, kocsis	Nagy.
Szikra Mihál, huszár a kapitány szolgálatjában	Bartha.

Kezdeté 7 órakor, vége 9-kor.

Felelős szerkesztő: Pálfi Albert — Nyomtatja és kiadja Lukács László. (Országut, Kunewalder-ház.)

